

enhver kunstnerisk frembringelse, uanset karakteren af de anvendte materialer eller den benyttede teknik. Rent eksempelvis kan anføres, at loven vil yde beskyttelse for kunstneriske frembringelser, hvor der anvendes sten (mosaikker), farvet glas (glasmalerier) eller tekstiler. Heri er der imidlertid intet nyt i forhold til den nugældende retstilstand.

Arkitektoniske værker. Efter lovudkastet gives der — ganske på samme måde som efter gældende lovgivning, jfr. lov 1933 § 24, 2. stk. — beskyttelse for bygningsværker under forudsætning af, at disse kan betegnes som kunstneriske værker. Det er således ikke alle bygninger, der omfattes af lovens beskyttelsesregler, men kun sådanne som er resultatet af en selvstændigt skabende indsats. Denne kan have hensyn til hele værket eller til kun en del af bygningsværket, f. eks. et portparti eller udformningen af et rum. Lovudkastet sonderer ikke som den gældende lov mellem en kunstneret til bygningstegningerne og en kunstneret til selve bygningen. I øvrigt kan ikke blot bygninger i egentlig forstand, men også f. eks. broer og skibe henregnes under det i lovforslaget anvendte udtryk „værker af bygningskunst“.

Den omstændighed, at de arkitektoniske værker foruden deres eventuelle kunstneriske formål tillige opfylder visse praktiske formål (som vel endog oftest vil være deres hovedøjemed) gør visse særegener nødvendige, se herom nærværende lovforslags § 11, 2. stk., § 13, § 25, 3. stk. og § 57, 4. stk.

Brugskunst (kunstindustri og kunsthåndværk). Praktiske brugsgenstande på løssreområdet med en ikke udelukkende af de praktiske formål bestemt udformning, der giver genstandene karakter af kunstneriske frembringelser, beskyttes på samme måde som egentlige kunstværker. De ovenfor med hensyn til bygningskunst fremsatte bemærkninger har i det hele også gyldighed for brugskunst.

Andre værker med praktisk formål. Bygningskunst og brugskunst er nævnt ovenfor som værker, der uanset deres praktiske formål skal nyde ophavsretlig beskyttelse. Det gælder imidlertid for alle de i § 1, 1. stk. omhandlede arter af værker, altså alle litterære eller kunstneriske værker, at beskyttelsen er uafhængig af formålet. Selv om således f. eks. et faglitterært værk har et rent praktisk formål (vejledning for landmænd, havedyrkere, husejere o. s. v.), kan denne omstændighed ikke bringe værket uden for beskyttelsesområdet, såfremt værket uanset dette formål dog må siges på det faglige område at være udtryk for en individuel åndelig indsats. Dette er også i overensstemmelse med gældende dansk praksis.

Om beskyttelse for kataloger, programmer,

o. lign. henvises til § 49, idet dog bemærkes, at disse frembringelser er beskyttet allerede i henhold til § 1, såfremt de opfylder de almindelige betingelser for at kunne anses som litterære eller kunstneriske værker. I lov 1933 er det udtrykkelig anført i § 2 c), at beskyttelsen omfatter „reklamer med hensyn til tekst, billedstof og komposition“. Ved komposition forstås reklamens samlede udførelsesmåde, de enkelte leds opstilling i forhold til de øvrige. Som lovforslagets § 1 er formuleret har man ikke anset det for nødvendigt at nævne reklamerne særskilt. Sådanne frembringelser må uden videre anses for beskyttede i samme omfang som efter gældende ret. En reklames tekst kan være beskyttet som litterært værk og billedstoffet som kunstværk (eller fotografi), forudsat at de almindelige krav til nyhed og selvstændighed er opfyldt. Og selv i sådanne tilfælde, hvor hverken tekst eller billedstof i sig selv kan begrunde en beskyttelse, vil reklamen kunne anses for et kunstnerisk værk i kraft af sin originale komposition. Beskyttelsesobjektet er her den konkrete udformning af kompositionen; der er ikke tale om en motiv- eller idébeskyttelse. Ved afgørelsen af, om en reklamekomposition kan anerkendes som et kunstnerisk værk, bør man næppe udelukkende lægge traditionelle æstetiske kriterier til grund, men hensyn bør tillige tages til kompositionens særlige reklamevirkning.

Spørgsmålet om specielle regler om reklamer, der ikke opfylder kravene til en ophavsretlig beskyttelse, er behandlet i bemærkningerne til § 49.

Videnskabelige kort, tegninger m. v. Den i § 1, 2. stk. indeholdte beskyttelse for kort, tegninger, grafiske fremstillinger og plastiske fremstillinger (modeller) af beskrivende art svarer til lov 1933 § 2. c. og Bernerkonventionens art. 2, 1. stk. in fine. De pågældende arbejder må for at være beskyttede opfylde kravet om en vis nyhed og selvstændighed inden for det pågældende område; derimod kan en særlig kunstnerisk eller videnskabelig indsats ikke kræves som betingelse for beskyttelsen.

Om beskyttelsen af de såkaldte „andenhåndsværker“, det vil sige oversættelser eller bearbejdelser af bestående værker, er der i § 4 givet særlige regler. Endvidere behandles i § 5 de frembringelser, der består i at samle og opstille litterære eller kunstneriske værker. Hvad angår beskyttelsen for litterære og kunstneriske værkers titler henvises til § 51.

Foruden at angive det område, der dækkes af den ophavsretlige beskyttelse bestemmer § 1, også,